

[Finansministeren.]

som er optaget i toldloven, vil tolden mellem EFTA-landene først være helt afviklet den 1. januar 1970. Konventionen indeholder imidlertid tillige en bestemmelse, der pålægger EFTAs råd at undersøge mulighederne for en hurtigere afvikling af tolden. Den nu trufne beslutning om at fremrykke det næste trin i aftrappings-skalaen et halvt år må ses som et foreløbigt resultat af disse undersøgelser, idet det på ministerrådsmødet samtidig blev besluttet at undersøge mulighederne for en yderligere fremskyndelse af toldafviklingen.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til en velvillig behandling i det høje ting.

Statsministeren (*Kampmann*): Herved har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om naturfredning*.

Selv om det kun er to år siden, naturfredningsloven sidst blev ændret på en række punkter, er udviklingen siden da gået så stærkt, at der atter er behov for ændringer.

Ved den i marts 1959 gennemførte lov blev der skabt hjemmel til at lade udarbejde fredningsplaner for større områder. Til at udarbejde disse planer kan statsministeren nedsætte særlige udvalg. Indtil nu er der nedsat syv sådanne udvalg for de mest truede områder, og de første etaper af fredningsplanerne er allerede godkendt af overfredningsnævnet og bekendtgjort for offentligheden.

Ved dette arbejde gøres et forsøg på at få udviklingen under en vis kontrol på de mest udsatte steder. Yderligere fredningsplanudvalg tænkes nedsat i den nærmeste fremtid, således at landet vil blive helt dækket af sådanne udvalg.

Imidlertid går udviklingen sin gang uden for de områder, der er underlagt et fredningsplanudvalg, og i nogen grad også inden for disse. Og denne udvikling ændrer med stigende fart fuldstændig landskabsbilledet, navnlig omkring hovedstaden og i nærheden af de større provinsbyer, hvor der foregår en bebyggelse med helårsboliger uden for de arealer, der er inddraget under den pågældende bys byudviklingsområde.

Bebyggelsen springer med andre ord såvel mellem- som yderzonerne over og udsøger sig egnede arealer på det åbne land. At dette er en uheldig udvikling, turde være ubestrideligt. For det første spoleres landskabsbilledet af en sådan bebyggelse, og dernæst skabes der trafikproblemer og forsyningsproblemer for sådanne „sovebyer“.

Også sommerhusbebyggelsen breder sig med stor hast, og den udsøger sig af naturlige grunde især de landskabeligt set smukkeste steder. Den omstændighed, at en fredningsplan er under udarbejdelse, har langtfra virket hæmmende, måske i nogle tilfælde endog forøget interessen for sommerhusbebyggelse i de pågældende områder.

At det imidlertid må være samfundsmæssige hensyn, der bestemmer, hvorledes byerne skal udvikle sig, turde være indlysende, og der kan næppe heller rejses tvivl om, at det også må være samfundsmæssige hensyn, der bestemmer, hvor sommerhusbebyggelsen skal koncentreres.

Da den eksisterende lovgivning ikke i tilstrækkelig grad giver fredningsmyndighederne mulighed for at forhindre, at udviklingen forløber planløst og udelukkende dikteres af visse grundejeres og spekulanters interesser, har regeringen udarbejdet forslag til yderligere ændringer i naturfredningsloven.

Idet jeg skal henvide til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg i almindelighed anføre, at det ikke sigter på gennemgribende ændring af naturfredningsloven, men i det væsentlige indskrænker sig til imødegåelse af den nævnte uheldige udvikling.

Den vigtigste bestemmelse, der tager sigte herpå, findes i forslag nr. 12, hvorefter der uden for byer og bymæssige bebyggelser og uden for områder, der er omfattet af en godkendt byudviklingsplan eller byplan, dispositionsplan, til større samlede bebyggelser, der ikke tjener et på stedet naturligt formål, erhverv eller helårsbeboelse, skal indhentes tilladelse fra fredningsnævnet.

Ved denne bestemmelse, der er udformet i overensstemmelse med byplanlovgivningens tilsvarende regler, skabes mulighed for at sikre en naturlig beskyttelse af det åbne land. Fredningsnævnets nægtelse af tilladelse kan naturligvis efter de sædvanlige regler indbringes for overfredningsnævnet.

Det må fremhæves, at bestemmelsen und-